

Grundlag, og derfor har jeg som Medlem af den paagældende Afdeling været med til at indstille Valget til Godkendelse.

Grønborg: Jeg nødes til en Gang endnu at tage Ordet. Jeg stillede nemlig det bestemte Spørgsmaal, som jeg ikke fik Svar paa, til den højtærede Indenrigsminister, hvorvidt det kan anses for forsvareligt for en Kandidat at sende sin Anmeldelse i et anbefalet Brev og indlevere det rettidigt eller ikke. Det synes jo, at naar vi maa slutte denne Forhandling med at komme til det Resultat paa dette Punkt, at det ikke er tilstrækkeligt, maa man i Valgloven indføre en Advarsel til fremtidige Kandidater overfor Postvæsenet.

Indenrigsministeren (Berntsen): Maa jeg dertil bemærke, at selvfølgelig er det forsvareligt at sende Brevet med Anmeldelsen gennem Posten, men vedkommende Vælger gør klogt i at sende det i saa god Tid, at han kan forvise sig om, at Brevet vil komme rettidigt; thi der kan jo ske Uheld, saaledes som der er sket her.

Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) raillerede i Gaar over nogle Udtalelser, der var fremkomne fra mig. Han spurgte, om det var nødvendigt, at Brevsamleren kendte den, der havde afsendt et Brev. Nej, det er selvfølgelig ikke nødvendigt, men jeg anførte, at naar vedkommende Brevsamler eller hans Hustru ikke har kendt Afsenderen, saa er det et Vidnesbyrd om, at der selvfølgelig ikke fra Brevsamlerens Side har kunnet være foretaget noget politisk Skridt ved at lade Brevet ligge, saa at det kom for sent. Det var for at nedslaa denne Mistanke, som det ærede Medlem fra Hjørring (Grønborg) mente var oppe, at jeg anførte dette.

Zahle: Det, Spørgsmaalet her er om, er jo, om en hændelig Fejl ubetinget skal tilregnes Kandidaten, en hændelig Fejl, som gør, at Anmeldelsen ikke kom rette vedkommende i Hænde i rette Tid, og desuden, om en Fejl, begaaet af en Statsinstitution som Postvæsenet, skal komme Kandidaten ubetinget til Skade, eller om ikke det maa fri Kandidaten, at han efter normale Forhold har været tilstrækkelig omhyggelig, hvad man maa sige, han har været, naar han rettidigt har afleveret sin Anmeldelse til Postvæsenet, saaledes at den vilde være kommen frem til Modtageren i betimelig Tid, hvis Postvæsenet ingen Fejl havde begaaet. Dette er et stort principielt Spørgsmaal, som man kan

træffe, hvilken Afgørelse det skal være om. Der er kun en Ting, man ikke kan med Rette, og det er at træffe en Afgørelse uden at have undersøgt Sagen og uden at have overvejet den. Det, der er os imellem, er, at vi sige: Undersøg denne Sag og lad den blive nøje overvejet, inden Afgørelsen træffes, og at man fra den anden Side siger: Nej, vi ville hverken undersøge eller overveje den, vi ville her træffe en forhastet Afgørelse af dette principielle Spørgsmaal.

Det er højst besynderligt, at man vil det, og det er trist at se den højtærede Indenrigsminister staa og forsvare denne Opfattelse og se ham forsvare den saaledes, at Ministeren endogsaa gaar til at sige, at vi skulle rette os efter Loven, og Loven siger, at Anmeldelsen skal være Modtageren i Hænde til den og den Tid. Men det staaer der aldeles ikke i Loven; der staaer, at Anmeldelserne skulle være gjort til det i § 24 nævnte Medlem af Valgbestyrelsen til den Tid; men der benyttes ikke de Ord, som den højtærede Minister siger, at de skulle være ham i Hænde. Om ikke Anmeldelsen maa siges at være gjort i rette Tid, naar Anmeldelsen i rette Tid er indleveret til Postvæsenet, er et Spørgsmaal, om hvilket man kan have forskellig Mening, men som man ikke tør afgøre forhastet, og som man meget vel kan antage bør løses derhen, at Anmeldelsen virkelig er gjort i rette Tid, naar den i rette Tid er indleveret til Postvæsenet. Saaledes staaer det jo i Indenrigsministeriets Cirkulære angaaende den kommunale Valglov, at Afsendelse pr. Post maa være tilstrækkelig, saa at, naar man ved de kommunale Valg har afsendt sin Anmeldelse pr. Post i rette Tid, har man gjort sin Anmeldelse paa lovlig Maade. Det er dette, vi ville have overvejet, og det er det, de Herrer ikke ville give os Ret til, og dermed gøre de Uret.

Den højtærede Minister sagde nu, at man maatte huske paa, at det var ikke en postalt uddannet Embedsmand, som Brevet var indleveret til, men det var til en Brevsamler. Nu vil den højtærede Indenrigsminister ikke mere staa ved, at han i Gaar angreb Postvæsenet i al Almindelighed; nu skal det udelukkende gaa ud over de stakkels Brevsamlere. Men det er højst mærkværdigt, at nu giver den øverste Chef for Postvæsenet Brevsamlerne ude i Landet Attest for, at de ere upaalidelige, til dem kan man ikke indlevere vigtige Breve. Hvis denne Oplysning er rigtig, er det yderst interessant, og den kan medføre en